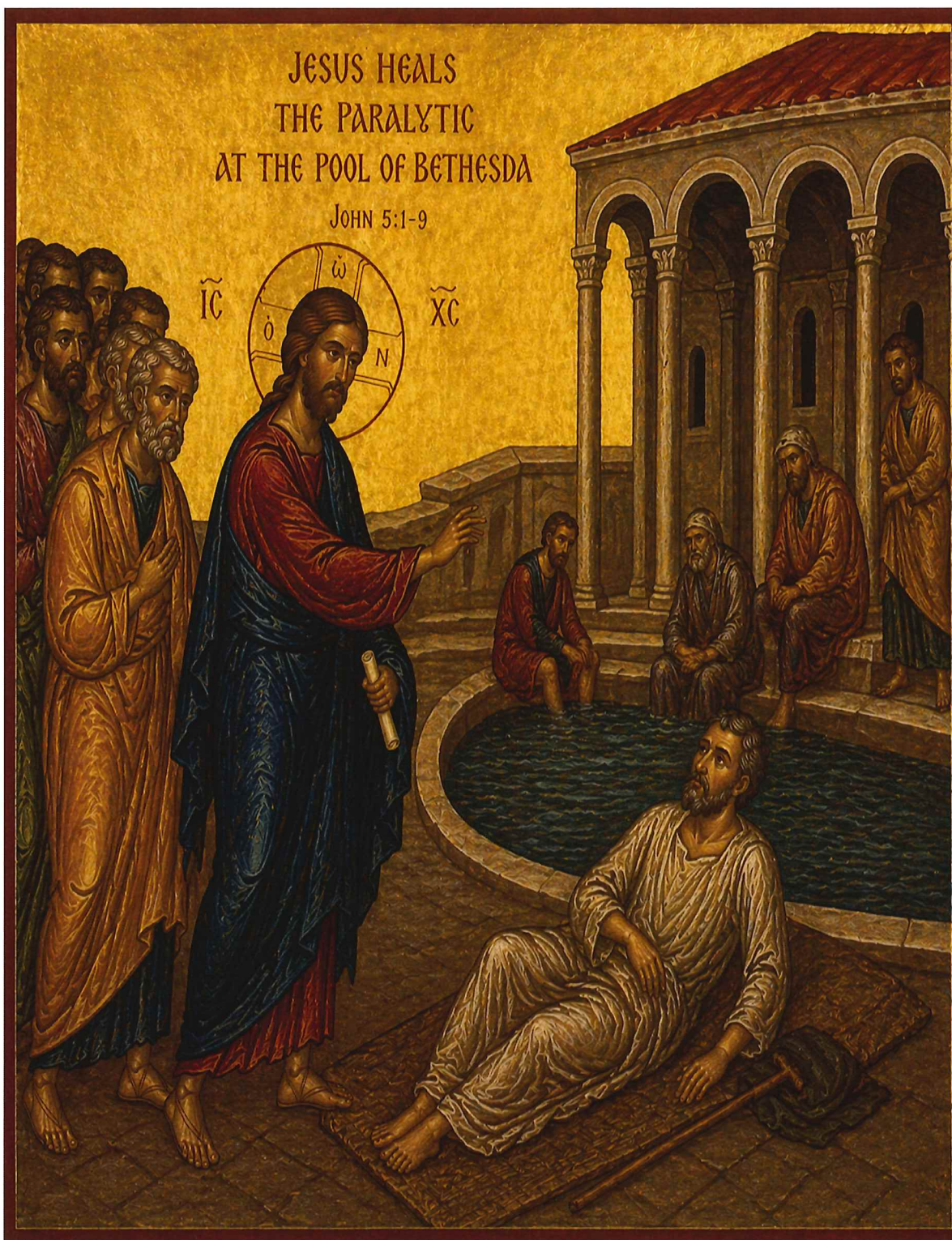

Sunday of the Paralytic

Неділя Розслабленого

Sunday of the Paralytic (Paschal Season)

Dear brothers and sisters in Christ, during this radiant season of Pascha, the Church places before us the Gospel of the Paralytic (John 5:1–15). This is not simply a story of physical healing, but a revelation of who Christ is and what He desires to do in each of our lives. The Resurrection we celebrate is not only something that happened to Christ—it is something that must happen within us. This Sunday invites us to encounter the Risen Lord as the One who restores, heals, and raises us up.

The paralytic lay by the pool for thirty-eight years, unable to move, unable to help himself. This image speaks deeply to the human condition. At times, we too feel spiritually paralyzed—stuck in habits, sins, fears, or discouragement. The Church teaches us that sin is not only a moral failure but also a kind of paralysis of the soul, a weakening of our ability to love, to act, and to respond to God.

What is most striking is that Christ approaches the man first. The paralytic does not call out; he does not even know who Jesus is. Yet Christ sees him, knows his suffering, and asks a powerful question: “Do you want to be made well?” This question is addressed to each of us. God never forces His grace upon us. He invites, He asks, He waits for our free response. True healing begins when we desire it.

The paralytic answers with honesty: “I have no one to put me into the pool.” Here we see both his humility and his loneliness. This reminds us how essential community is in the Christian life. In the Ukrainian Catholic Church, we are never meant to journey alone. The parish, the family, and the monastic witness all exist to carry one another, especially when we are weak. Faith is not lived in isolation—it is lived together.

Christ does not help the man into the water. Instead, He becomes the source of healing Himself. With divine authority, He says: “Rise, take up your bed, and walk.” In this moment, we see that Jesus is greater than the pool, greater than any external means. He is the true Physician of souls and bodies. This points us to the sacraments, especially Confession and the Holy Eucharist, where Christ Himself heals and restores us.

The command to “take up your bed” is also significant. Christ does not erase the past but transforms it. The very object that once carried the man now becomes a sign of his healing. In our lives, God can transform our wounds, our struggles, and even our past sins into places of grace. Nothing is wasted when it is entrusted to Christ.

This miracle takes place on the Sabbath, which causes controversy. Yet Christ reveals that God’s work is always the work of life and mercy. The Resurrection itself is the fulfillment of the Sabbath—the true rest in God. During this Paschal season, we are reminded that every Sunday is a “little Pascha,” a day when Christ raises us again through prayer, the Word, and the Divine Liturgy.

The healing of the paralytic also carries a warning. Later, Christ tells him: “Sin no more, lest something worse befall you.” Healing is not the end—it is a beginning. The Christian life requires ongoing conversion. Having been raised by Christ, we are called to live differently, to walk in holiness, to guard the grace we have received.

Dear faithful, this Sunday calls us to recognize our own need for healing and to turn to Christ with trust. He sees us, He knows us, and He asks each of us: “Do you want to be made well?” Let us respond with faith. Let us come to Him in the sacraments, support one another in love, and rise—again and again—through the power of His Resurrection. For in Christ, every paralysis can be overcome, and every soul can walk in newness of life..

Неділя розслабленого (Пасхальний період)

Дорогі брати і сестри у Христі, у цей світлий час Пасхи Церква пропонує нам Євангеліє про розслабленого (Ів. 5:1–15). Це не лише розповідь про фізичне зцілення, але об’явлення того, ким є Христос і що Він бажає звершити в кожному з нас. Воскресіння, яке ми святкуємо, — це не лише подія з життя Христа, але реальність, яка має відбутися в нашому серці. Ця неділя запрошує нас зустріти Воскреслого Господа як Того, Хто відновлює, зцілює і піднімає нас до нового життя.

Розслаблений лежав біля купелі тридцять вісім років, не маючи сили рухатися і допомогти собі. Цей образ глибоко відображає стан людської душі. І ми часто буваємо духовно паралізованими — зв’язаними звичками, гріхами, страхами чи зневірою. Церква навчає, що гріх — це не лише моральна провина, але й певний параліч душі, який послаблює нашу здатність любити, діяти і відповідати на Божу благодать.

Найважливіше те, що Христос Сам підходить до цього чоловіка. Розслаблений не кличе Його і навіть не знає, хто перед ним. Але Христос бачить його, знає його страждання і ставить глибоке запитання: «Чи хочеш бути здоровим?» Це питання звернене до кожного з нас. Бог ніколи не нав’язує Своєї благодаті — Він запрошує, чекає нашої відповіді. Справжнє зцілення починається з бажання змінитися.

Розслаблений щиро відповідає: «Не маю нікого, хто б мене опустил у купіль». У цих словах — і покора, і самотність. Це нагадує нам, наскільки важливою є спільнота у християнському житті. У нашій Українській Католицькій Церкві ми не покликані йти самі. Парафія, родина, монаше життя — це дари, через які ми підтримуємо одне одного, особливо в слабкості. Віра не є індивідуальною справою — вона живеться у спільноті.

Христос не веде його до води, але Сам стає джерелом зцілення. З божественною владою Він говорить: «Встань, візьми своє ліжко і ходи». У цих словах

відкривається, що Ісус є більший за будь-які засоби чи обряди. Він — правдивий Лікар душі і тіла. Це вказує нам на Святі Таїнства, особливо Покаяння і Пресвяту Євхаристію, де Сам Христос нас зцілює і відновлює.

Наказ «візьми своє ліжко» має глибокий зміст. Христос не стирає нашого минулого, але преображає його. Те, що колись було знаком немочі, стає знаком Божої сили. У нашому житті Господь може перемінити наші рани, труднощі і навіть падіння на джерело благодаті. Ніщо не є втраченим, якщо ми довіряємо це Христові.

Це чудо відбувається в суботу, що викликає обурення в деяких людей. Але Христос показує, що діла Божі — це завжди діла життя і милосердя. Саме Воскресіння є сповненням суботи — справжнім відпочинком у Бозі. У час Пасхи ми особливо усвідомлюємо, що кожна неділя — це «мала Пасха», день, коли Христос знову піднімає нас через молитву, Слово Боже і Божественну Літургію.

Зцілення розслабленого містить також застереження. Пізніше Христос говорить йому: «Не гріши більше, щоб не сталося тобі чогось гіршого». Зцілення — це не кінець, а початок нового життя. Християнське життя вимагає постійного навернення. Отримавши благодать, ми покликані жити по-новому, зберігати її і зростати в святості.

Дорогі вірні, ця неділя закликає нас усвідомити свою потребу в зціленні і з довірою звернутися до Христа. Він бачить нас, знає нас і запитує кожного: «Чи хочеш бути здоровим?» Відповімо Йому вірою. Прийдімо до Нього у Святих Таїнствах, підтримуймо одне одного в любові і знову і знову піднімаймося силою Його Воскресіння. Бо в Христі кожен духовний параліч може бути зцілений, і кожна душа може ходити в новизні життя.

